

La justícia para els peus a Losantos

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 17.06.08

La multa de 36.000 euros imposada per una jutge de Madrid al radiofonista Federico Jiménez Losantos, de la cadena COPE, per vexar i desacreditar l'alcalde de Madrid, Alberto Ruiz-Gallardón, que es va querellar contra ell, salvaguarda els drets a l'honor i a la llibertat d'expressió, consagrats per la Constitució, i, al mateix temps, serveix per recordar que la Carta Magna no empara cap "pretès dret a l'insult", com alguns sembla que creuen. Contra el que sosté el condemnat, la sentència està ben fonamentada, arriba a conclusions impecables sobre el dret a informar i descarta que Jiménez Losantos pugui acollir- s'hi per justificar el munt d'invectives que va dirigir a Ruiz-Gallardón, que va acusar de no importar-li gens els 191 morts i 1.500 ferits dels atemptats de l'11-M "per arribar al poder".

La llibertat d'expressió no és un camp d'Agramante on tot s'hi val, sinó justament el contrari, perquè es tracta d'una de les senyes d'identitat de les democràcies desenvolupades que, al garantir la crítica, promouen el pluralisme i el control del poder. D'això a sostenir que es pot dir qualsevol cosa en qualsevol moment, sense cap trava, hi ha la mateixa distància que entre la responsabilitat pública, exigible a tots els comunicadors, i la gratuïtat incendiària. Com coincideixen a subratllar els reconeguts experts juristes consultats per aquest diari, com més gran sigui l'espai de les llibertats millor per a tots els ciutadans, però això no significa que aquestes siguin il·limitades. Una cosa és informar, una altra, opinar, i una altra de molt diferent, insultar. No existeix el dret a la injúria.

Quant al dret a la informació, que els defensors de Jiménez Losantos invoquen, convé fer reflexions similars i afegir que el seu exercici no pot transgredir el principi de veracitat, sense el qual no té sentit. Sostenir, per defensar la praxi del condemnat, que a la ràdio és impossible separar informació d'opinió és esbiaixar la llarga i fèrtil tradició d'algunes de les emissores més prestigioses del món, incloses diverses d'espanyoles, per més que aquesta peregrina teoria fos exposada davant del tribunal. La informació s'ha de remetre sempre a fets provats i documentats en fonts solvents. La resta és fer trampa. La Conferència Episcopal, propietària de la COPE, hauria de reflexionar sobre la seva part de responsabilitat en el comportament i la condemna de Jiménez Losantos.